

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 45Ek/1901/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123389004
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123389004.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zast. právnym zástupcom: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., o vymoženie pohľadávky vo výške 3 579,53 Eur s príslušenstvom, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 45Ek/1901/2023 zo dňa 22.05.2024, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 45Ek/1901/2023 zo dňa 22.05.2024 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 23.08.2023 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 3 579,53 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Csp/109/2016-154 zo dňa 18.05.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.05.2018 a vykonateľnosť dňa 01.06.2018, II a IV výrok v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/315/2017-225 zo dňa 27.03.2018 (ďalej aj ako „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 07.09.2023 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora.

3. Uznesením sp. zn. 45Ek/1901/2023 zo dňa 22.05.2024 vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol (výrok I.) a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 93,70 Eur (výrok II.). V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník uviedol, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že nesúhlasí s predmetnou exekúciou, nakoľko je to nezákonná vec. Žiadal súd, aby kontaktoval v predmetnej veci právnik povinného. Ďalej povinný uviedol, že by chcel platiť splátky k daným dlhom, avšak súdny exekútor na dopyt povinného nereagoval. Povinný navrhol rozumnú dohodu o splátkach, aby sa exekúcii postupne zbavoval. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a priloženými prílohami mal za preukázané, že ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie si povinný svoju pohľadávku neplnil v zmysle právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Z uvedeného vyplynulo, že exekučné konanie sa začalo dôvodne. Poverenie na vykonanie exekúcie tak bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, nakoľko exekučný titul je v celom rozsahu právoplatný a vykonateľný. Tvrdenia povinného žiadnym spôsobom nezakladajú dôvod na zastavenie exekúcie, a nie sú pre posudzovanie návrhu na zastavenie exekúcie relevantné. V prípade, ak povinný vo svojom podaní použije určité tvrdenie vo svoj prospech, v tomto prípade tvrdenie, že pohľadávka vymáhaná v tomto exekučnom konaní je nezákonná, je potrebné

toto tvrdenie hodnoverne preukázať. Povinný má teda bremeno tvrdenia, teda že tvrdí určitú skutočnosť, a taktiež dôkazné bremeno, ktoré spočíva v preukázaní tvrdených skutočností. V prípade, ak povinný dôkazné bremeno neunesie, nie je možné na jeho tvrdenie, námietku prihliadnuť. Súd konštatoval, že povinný nepreukázal hodnovernosť svojho tvrdenia, nakoľko nepreukázal, že pohľadávka vymáhaná v tomto exekučnom konaní je nezákonná. Súd nemohol pristúpiť k zastaveniu exekúcie len na základe skutočnosti, že povinný tvrdil, že pohľadávka vymáhaná v tomto exekučnom konaní je nezákonná. V zmysle § 61g Exekučného poriadku môže povinný požiadať súdneho exekútora, aby mu bolo povolené splniť vymáhaný nárok na peňažné plnenie v splátkach, avšak za kumulatívneho splnenia podmienok uvedených v odseku 2 predmetného ustanovenia Exekučného poriadku. Z uvedeného jasne vyplynulo, že samotný priebeh exekúcie je v kompetencii súdneho exekútora, súd o takýchto skutočnostiach nerozhoduje. Vzhľadom na uvedené vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol.

4. Proti uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol len, že s rozhodnutím nesúhlasí. Oprávnený majú nezákonné vymáhanie pohľadávok, ktoré ničia rodiny. Zo sumy 3579,53 Eur povinnému narástla suma 6536,32 Eur, čo je pomaly 100% úroky.

5. Oprávnený sa stotožnil s napadnutým uznesením súdu a navrhol, aby konajúci súd toto rozhodnutie potvrdil, nakoľko povinný vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne iné skutočnosti ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť povinného tak logicky za nedôvodnú. Súd má za to, že vyšší súdny úradník rozhodol správne, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. V uvedenom uznesení sa vyšší súdny úradník riadne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami povinného. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Súd sa teda stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia

vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd nad rámec zákona dodáva:

15. K sťažnosti povinného súd uvádza, že povinný odôvodnenie podanej sťažnosti obmedzil len na strohé uvedenie nesúhlasu s vedením exekúcie a s navýšením dlžnej sumy v rámci exekučného konania.

16. Sudca v prvom rade uvádza, že obsahom uvedeného podania povinného, je len všeobecná námietka, bez skutkovej a právnej argumentácie, ktorú nemožno považovať za relevantnú v súvislosti s posudzovaním dôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. sťažnosti. Takéto všeobecné tvrdenia totiž nepostačujú na to, aby exekučný súd mohol na ich podklade exekúciu zastaviť. Všeobecné a vágne tvrdenia totiž neumožňujú súdu ich vecné preskúmanie a nespĺňajú podmienku spôsobilosti byť predmetom dokazovania. Procesnou povinnosťou v rámci konania o návrhu na zastavenie exekúcie a následne v rámci podanej sťažnosti proti zamietnutiu takéhoto návrhu je povinnosť na strane povinného uviesť všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti a teda pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu, pričom jej nesplnenie sa prejavuje v ďalšom procesnom postupe exekučného súdu a v jeho konečnom rozhodnutí. Súd má v konaní postavenie arbitra, ktorý zisťuje skutkový stav z návrhu povinného na zastavenie exekúcie a príp. sťažnosti, príp. z vyjadrenia oprávneného, a preto sa kladie jednoznačná požiadavka na účastníkov konania, aby vo svojom podaní zrozumiteľne a konkrétne poukázali na tie okolnosti, ktoré by svedčili o tom, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie, resp. že je návrh na zastavenie exekúcie a následnú sťažnosť potrebné zamietnuť. Bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno teda spočívalo na povinnom. Povinný pritom v sťažnosti presne neuviedol, v čom vidí nesprávnosť rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, voči ktorému podal sťažnosť. Súd preto dospel k záveru, že povinný v rámci podaného návrhu na zastavenie exekúcie ako ani v konaní o sťažnosti neuviedol ani nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu.

17. Vzhľadom na uvedené súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 45Ek/1901/2023 zo dňa 22.05.2024 vydanému vyšším súdnym úradníkom podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, pretože nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie vo vyššej časti.

18. Keďže si účastníci neuplatnili trovy sťažnostného konania, súd o nich nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).